

Дневникъ 112.

ЗАСЪДАНИЕ НА 30 СЕПТЕМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателство на г. Георги Груевъ.

Засѣданието се отваря часа въ 2¹/₂ слѣдъ обѣдъ.

Приехтствуватъ 9 члена отсъствува безъ отпускъ г. Минковъ.

Прочитатъ се двѣ съобщения отъ Главний Управитель подъ № 2985 и 2993.

Правилника съ съобщение № 2993 се прѣпраща на надлѣжната коммисия за изучаване.

Върху съобщението отъ Главний Управитель подъ № 2985, съ което ни увѣдомѣва, че въ вчерашното засѣдание на частний му съвѣтъ, избрали ся за членове на Комитета по въпросътъ за купуването на оружия на Милицията г. Полковникъ Тустенъ Димануаръ, началника на Щаба на Милицията и Жандармерията и г. В. Павлитовъ началникътъ на Корреспонденцията при Дирекцията на Финанситъ, г. Д-ръ Хахановъ казва, че той като Частний Съвѣтъ на Негово Снятелство въ по миналото си засѣдание бѣше рѣшилъ щото за членъ та тая коммисия щѣше да бѣде назначенъ самъ г. Директорътъ на Финанситъ за изучаване на тоя въпросъ, а понеже той днесъ вижда, че вмѣсто него се назначава единъ чиновникъ, а именно г-нь В. Павлитовъ, когото той ако и да познава за доста опитенъ чловѣкъ, нъ защото такова назначение той счита за докачение на Комитета, то и той мисли да му се приема оставката отъ членството въ тая коммисия.

Г-нь Величковъ като вижда, че тука е станало едно малко неспоразумение, косто впрочемъ не врѣди толко на работата; защото при изучаванieto на тоя въпросъ трѣбва да има едно лице, което да е запознато твърдѣ отъ близо съ финаншалното положение на Областѣта и друго едно, което да познава най добръ пуждитѣ на нашата милиция, мисли, че и съ тия назначени лица ще може да се изучи въпросътъ, защото въпросътъ се върти само около количеството на пушкитѣ, които трѣбва да се купятъ.

Г-нь Прѣдсѣдательтъ казва, че окончателното рѣшение на тоя въпросъ не ще бѣде отъ тая коммисия. Той мисли, че коммисията е назначена само за изучаванieto на въпросътъ, окончателното рѣшение на които ще зависи пакъ отъ Частний Съвѣтъ.

Слѣдъ кратко разискване, по прѣдложение на г. Прѣдсѣдателя разискването на тоя въпросъ се отлага въ края на настоящето засѣдание.

Правилника съ собщение № 2572 за отпушчанието на количеството 15,000 нужди за обѣщение на свидѣтели по углавни дѣла, се приема.

На дневенъ рѣдъ е съобщението отъ Главний Управитель подъ № 2975, по въпросътъ за свалянето на Старо Загорский Префектъ г. Маркова.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ: желае да се рѣши по напрѣдъ въпроса, има ли Комитета право да запитва Главний Управитель и той е длъженъ да отговаря, или не. Понеже това е едно неоспоримо право на Комитета посвѣтено немо отъ самия Органически Уставъ, то той прѣдлага да се избере една коммисия, която да съчини отговора на това му писмо и да се съобщи на негово Сиятелство, че Комитета постоианствува на рѣшението си по тоя въпросъ, рѣшение, което му дава чл. 107 на Органически Уставъ. При това, прилага г. Д-ръ Хакановъ, че той по никакъвъ начинъ не може да се съгласи за назначението на коммисия, която да отиде лично да се споразумѣе съ Генералъ-Губернатора върху нѣкои и други отъ подобенъ видъ въпроси, за които Комитета е водилъ нѣкаква дълга прѣписка съ него безъ обаче да сж се взели подъ ни най малко неговитѣ разяснения върху тѣхъ.

Г-нъ Прѣдсѣдателя казва, че ако и тосъ нхтъ Комитета отговори на това писмо, пакъ нѣма да достигне до едно споразумѣние съ Негово Сиятелство. За това той мисли, че за постигнатието на едно споразумѣние и помирение съ Главний Управитель върху тия толкова заплетени въпроси, най доброто и сполучливо срѣдство е, да назначи една коммисия, която да отиде и лично да се споразумѣе както за тоя въпросъ, тъй сжщо и за въпросътъ по прѣмѣщаннето на сждинитѣ. Това е най-доброто срѣдство за едно такова споразумѣние, срѣдство, което Комитета въ много подобни случаи е утрѣблявалъ. Въ противенъ случай ако се остави рѣшението на тоя въпросъ на Областното Събрание, то Богъ знае какъвъ край ще взематъ работитѣ.

Г-нъ Вазовъ като се съгласява съ прѣдложението на г. Прѣдсѣдателя за назначението на коммисия, казва, че единъ такъвъ отговоръ какъвто прѣдлага г. Д-ръ Хакановъ не ще способствува за желаемото споразумѣние, защото отъ кореспонденцията, която Комитета е водилъ по този въпросъ, ясно се вижда, че Генералъ-Губернатора е рѣшенъ да постоианствува на своето рѣшение. За това той е увѣренъ, че послѣдното срѣдство за едно помирение е личното споразумѣние на Комитета съ Негово Сиятелство.

Г-нъ Д-ръ Янкуловъ е съгласенъ за назначението на коммисия, но той желае щото Комитета да отговори и на това писмо.

Г-нъ Килчевъ казва, че тука се касае работата за правото на Комитета, има ли той право да запитва Главний Управитель за разни въпроси, които се отнасятъ до интереситѣ на Областѣта, или не; тука е въпросътъ а какъ ще се произнесе Областното Събрание по тоя въпросъ, е. второстепенно нѣщо.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че тъй като Комитета съчинава сега рапорта си върху дѣлата, които е той извършилъ, тая година то е явно, че той ще спомене въ него и за всички други въпроси, за които той е влѣзалъ въ едно стѣлкновение съ Главний Управитель и за които той не е можалъ да дойде въ никакво споразумѣние съ Негово Сиятелство. Остѣпчивостѣта която Комитета е показалъ тая година на Главний Управитель докара работитѣ до такава степенъ, щото днесъ неговитѣ права, посвѣтени отъ Органически Уставъ, се не зачитатъ отъ прави-

телството, и които той не е вече въ състояние да запази, защото се намира слабъ. Съ какво ще можемъ ний утрѣ да се извинимъ прѣдъ Областното Събрание, ако то ни обвини за гдѣто не сме искали или за гдѣто не сме знаели какъ да постигнемъ за запазването на тия права и сме оставили да достигнатъ работитѣ до какъвъ размѣръ? Ще можемъ ли ний прилага, г. Д-ръ Хакановъ, да запустимъ устата на нѣкои прѣдставители, които би повдигнали този въпросъ въ Областното Събрание? Сѣкий отъ насъ знае въпросътъ за специалиститѣ. По тия съображения той е противъ назначението на комиссия и настоява писмено и за послѣденъ пътъ да се отговори за да можемъ да кажемъ утрѣ и прѣдъ Областното Събрание, че Комитета е извършилъ послѣдната си длъжностъ и е отхвърлилъ съ това всички отговорности отъ себе си.

Г-нъ Караджовъ казва, че комитетъ е въ правото си да защитава своитѣ права, но той мисли, че ако се испрати комиссия то не значи, че Комитета не трѣбва да отговори на Главний Управителъ ако чрѣзъ тая комиссия се не постигне едно споразумѣние.

Г-нъ Величковъ е на миѣние да се приеме единъ срѣденъ пътъ за споразумѣние съ Главний Управителъ, за това той прѣдлага да се назначи комиссия и въ сѣщото врѣме да се отговори по слѣдующий начинъ.

„Въ отговоръ на съобщението Ви отъ 27 текущия подъ № 2975, Постоянний Комитетъ ме натовари да Ви извѣстя, че той не е мислилъ никакъ да присвоява правата припознати въ Органически Уставъ на Ваше Високопрѣвѣсходителство. Съ писмата си отъ 6 и 26 текущаго подъ № 572 и 609 той не е искалъ освѣнъ да упражни едно свое право, което му дава 107 членъ на Органически Уставъ отъ рѣдътъ на ония, съ почитанието на които може само да се упазе въ интересътъ на доброто управление гармонията, която трѣбва да сѣществува мѣжду Ваше Високопрѣвѣсходителство и Постоянний Комитетъ.

Слѣдъ кратко разискване, прѣдложението на г. Величкова се гласува и се приема и съ тайно гласоподавание за членове на комиссията се избиратъ г. г. Георги Груевъ, Янкуловъ и Величковъ.

Обсѣжданieto на правилника за констатиранieto на умрѣлитѣ се отлага за идущето засѣдание.

Засѣданието се затвара часа въ 4 вечеръ.

Прѣдсѣдатель: Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдатель: Д-ръ Чомаковъ

Секретаръ: К. Калчевъ